

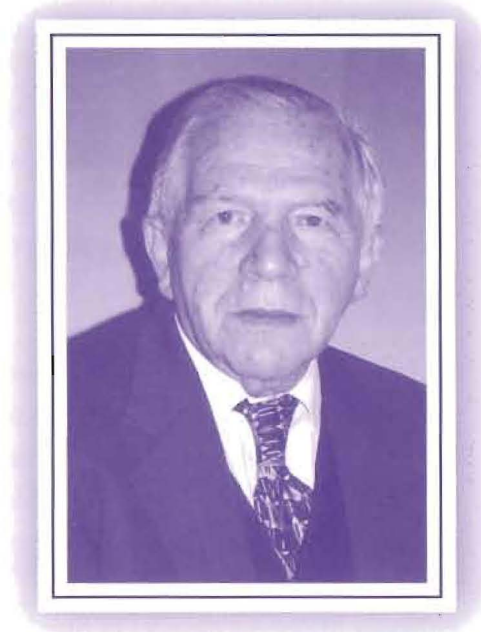
נולד (1920) בקולומביה, פולין (היום אוקראינה). ב־1938 עלה ארצה והחל ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים. שירת כמתנדב בצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה, ולאחריה השלים לימודיו, קיבל תואר מוסמך (1946) באוניברסיטה העברית, ויצא לקפריסין לעמוד בראש המחלקה לחינוך ולתרבות במחנות המעפילים (1947–1949). בשוּבו, ערך את דבר לילדים. ב־1952 יצא ללמוד בארצות־הברית וקיבל תואר דוקטור (1954) באוניברסיטת אינדיאנה.

מ־1955 לימד אגדה, ספרות עממית ופולקלור יהודי וכללי בחוגים לספרות עברית וליידיש וכן בחטיבה לפולקלור של האוניברסיטה העברית בירושלים. בכך יסד את לימודי הפולקלור כדיסציפלינה מדעית אקדמית בישראל. בשנים 1962–1975 לימד במקביל במכון האוניברסיטאי של חיפה, לימים (1972) – אוניברסיטת חיפה. ב־1971 הועלה לדרגת פרופסור.

ב־1956 הקים את המוזיאון לאתנולוגיה ולפולקלור בחיפה, ובתוכו את ארכיון הסיפור העממי בישראל, אותם ניהל עד 1982. ב־1983 הועבר הארכיון לאוניברסיטת חיפה ובו האוסף הגדול בעולם של סיפורי־עם יהודיים ואחרים ובסיס המידע החשוב ביותר לחקר הפולקלור בישראל. ב־1968 יסד וניהל את המרכז לחקר הפולקלור באוניברסיטה העברית, ירושלים.

פרופסור נוי הורה באוניברסיטות רבות בעולם ובהן קיימברידג', אנגליה; פרינסטון, הרווארד, אוניברסיטת קליפורניה בברקלי, אוניברסיטת פנסילבניה בארצות־הברית ואוניברסיטת טורונטו בקנדה, שבה גם ניהל פרויקט של האוניברסיטה העברית והמוזיאון הלאומי הקנדי לאיסוף ומחקר של ספרות עממית יהודית. פעילותו האקדמית נמשכה גם לאחר פרישתו לגימלאות (1988).

פרופסור נוי זכה להכרה ולמוניטין בין־לאומיים. ב־1955 העניקה לו האוניברסיטה העברית את פרס וארבורג במדעי היהדות (1955). קיבל את פרס ירושלים על תרומתו לחקר עדות ישראל (1988) ואת פרס מוסד בן־צבי על תרומתו לחקר התרבות של יהודי ספרד והמזרח (1989). הוא חבר כבוד של החברה הבינלאומית לחקר הספרות העממית ושל החברה המלכותית הבריטית לפולקלור.



# אוניברסיטת חיפה

סנאט אוניברסיטת חיפה בתוקף סמכויותיו המוענקות לו  
עלידי חוקת האוניברסיטה ובהתאם להמלצות הנשיא והוועד הפועל

מעניק בזאת

## לדב נוי

את התואר

### דוקטור לפילוסופיה

לשם כבוד

על פעילותו להכללת חקר הפולקלור ולביסוסו כדיסציפלינה מדעית-אקדמית בישראל,  
על תרומתו החלוצית והנמשכת לחקר עדות ישראל ולשימור תרבויותיהן הייחודיות  
ועל סיועו הנמשך לאוניברסיטת חיפה.

ניתן בחיפה, ישראל

כ"ג בסיון תשנ"ט, 7 ביוני 1999



פרופ' גד גילבר  
רקטור



פרופ' יהודה חיות  
נשיא

# Dov Noy

Born (1920) in Kolomyia, Poland (now Ukraine), he immigrated to Israel in 1938 and began studies at the Hebrew University in Jerusalem. During World War II, he served as a volunteer with the British army. Following the war, he resumed his studies and went on to receive a Master's degree (1946). He then went to Cyprus to take up the post as head of the Department of Education and Culture in the illegal refugee camps (1947-49). Returning to Israel, he became editor of *Davar Leyiladim*, a children's newspaper. In 1952, he went to the United States for doctoral studies, receiving the Ph.D. from the University of Indiana in 1954. He then began teaching (in 1955) Jewish and general folk literature in the Departments of Hebrew Literature and Yiddish and in the Folklore Division at the Hebrew University, and institutionalized folklore studies as a scholarly academic discipline in Israel. Between 1962 and 1975, he also taught at the University Institute of Haifa, which in 1972 became the University of Haifa. He was promoted to professor in 1971.

In 1956, he established the Museum of Ethnology and Folklore in Haifa, where he set up the Israel Folktale Archive, which he directed until 1982. In 1983, the IFA was transferred to the University of Haifa; it is the largest collection of Jewish and other folktales in the world and the most important information base for folklore research in Israel. In 1968, he established and directed the Hebrew University Folklore Research Center.

Professor Noy has taught at many universities around the world, among them Cambridge in England; Harvard, Princeton, University of California at Berkeley, and the University of Pennsylvania in the United States; and the University of Toronto in Canada, where he also ran a joint project of the Hebrew University and the Canadian National Museum of Man's Center for Folk Culture Studies to collect and study Jewish East European and Yiddish oral literature. His academic activity has continued even after his official retirement in 1988.

Dov Noy has gained an international reputation. As far back as 1955, the Hebrew University awarded him the Warburg Fellowship in Jewish Studies. In 1988, he received the Jerusalem Prize for his outstanding studies of Jewish ethnic groups; and in 1989, the Ben-Zvi Institute Prize for his contribution to the study of the culture of Sephardic and Oriental Jewry. He is an honorary member of the International Society for Folklore Research and of the British Royal Folklore Society.

# University of Haifa

The Senate of the University of Haifa, by virtue of the authority vested in it by the constitution of the University and in accordance with the recommendations of the President and the Executive Committee

hereby confers upon

**Dov Noy**


the degree of

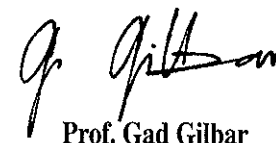
**Doctor of Philosophy**

**Honoris Causa**

for his activity in establishing the study of folklore as a scientific-academic discipline in Israel; his pioneering and sustained contribution to the study of the ethnic communities of Israel and the preservation of their unique cultures; and his continuing assistance to the University of Haifa.

Conferred in Haifa, Israel  
23 Sivan 5759 / June 7, 1999

  
**Prof. Yehuda Hayuth**  
President

  
**Prof. Gad Gilbar**  
Rector